

[Haunstrup Clemmensen.]

imidlertid erkende, at der virkelig er opnået forbedringer i den af os ønskede retning under udvalgsarbejdet; men vi kan ikke tilbageholde vor skuffelse over, at vi ikke er kommet betydelig længere på disse områder. Vi havde således meget gerne set, at man havde taget sit udgangspunkt i en forhøjelse af 1.500, respektive 1.000 kr.s grænsen, inden for hvilken opsparingsordningerne skal indpasses, til 2.500 kr. for alle. Vi tror, det derved havde været muligt virkelig at gennemføre enkle og klare regler, og vi er skuffede over, at regeringspartierne på grund af efter vor opfattelse forældede synspunkter og fordomme har været ivrige efter, at proportional-skattegrænsens øverste del skulle være skellet på disse områder. Det var tidligere således, at sygekassegrænsen var den hellige streg gennem det danske samfund. Vi advarer meget imod atter at skabe en fordom ved at gøre øverstegrænsen for proportionalbeskatningen til en ny skillelinje.

Også på et andet område havde vi meget gerne set, at regeringspartierne havde vist imødekommethed over for vore synspunkter, nemlig i spørgsmålet om behandlingen af aktier og af de aktieudbytter, der kunne være tale om. I betragtning af den store værdi, alle erkender en sådan aktiebesiddelse er for erhvervslivet, der mangler kapital, og i betragtning af, at obligationsforrentningen er væsentlig højere end forrentningen af aktier — og har været det gennem et snart langt tidsrum — havde det været naturligt og rimeligt at tage hensyn til vore ønsker om, at også investeringsforeningerne kunne blive placeret på dette område, ligesom man i forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. burde have givet adgang til nedslag også for aktieindtægter. Vi håber, at det sidste ord i denne sag ikke er sagt, og vil gøre, hvad vi kan for at følge disse synspunkter op.

Vi har imidlertid under udvalgsarbejdet opnået, at diskrimineringen mellem funktionærer, tjenestemænd, andre lønmodtagere og væsentlige dele af landbrugserhvervets udøvere på den ene side og en del selvstændige erhvervsdrivende på den anden side nu er opgivet. Det er os stadig uforståeligt, at regeringen overhovedet har villet fremsætte et lovforslag med denne diskriminering. Det kræver ikke megen

fantasi at forestille sig, hvordan en socialdemokratisk ordfører ville have omtalt et sådant forslag, hvis det var blevet stillet af en borgerlig regering. Men det er altså et værdifuldt fremskridt, at vi er kommet væk fra diskrimineringen på dette område, så at der nu bliver mulighed for, at alle skatteydere kan få præmieret opsparing, der anbringes i egen bolig under de forskellige former, som er angivet i ændringsforslaget, også således at fremtidig opsparing med dette formål for øje kan frigives efter 2 års forløb.

Vi synes, der er andre formål, som burde have haft en lige så gunstig behandling fra lovgivningsmagts side. Vi har tidligere her i tinget fremsat forslag om en skattemæssig begunstiggelse af opsparing med henblik på uddannelse. Vi har forsøgt igen at få dette synspunkt frem, men har desværre også her mødt afvisning.

Der er på andre områder sket forbedring af de pågældende lovforslag, som vi kan tiltræde og anbefale. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen udtalte sig meget forsigtigt, når han sagde, at vi kom temmelig sent med disse lovforslag. Ja, vi kommer så urimelig sent, at det simpelt hen var nødvendigt at ændre datoen fra 31. december til 31. januar som hovedregel for ordninger på dette område. Også på dette punkt er der opnået en forbedring.

Jeg vil meget gerne til slut have lov at understrege, at ikke mindst renteforsikringsloven er så indviklet, at det må være en pligt for regeringen snarest muligt at fremsætte lovforslag om en forenkling. Vi spurgte ved første behandling om, hvornår udvalgsarbejdet med dette lovforslag kunne ventes afsluttet, og vi har under udvalgsarbejdet fået at vide, at renteforsikringsudvalget vil slutte sit arbejde til næste år. Vi lægger megen vægt på, at dette sker, og at regeringen derefter omgående tager lovgivningsinitiativ.

Vi kan altså anbefale de stillede ændringsforslag; de er forbedringer, men vi vil stadig fastholde, at vi er skuffet over, at vi ikke er nået betydelig længere ad forenklingens vej, for vi er overbevist om, at vi derved havde fået en yderligere forøget opsparing; og således som den økonomiske stilling er i vort samfund, tør vel ingen benægte, at alle de bestræbelser, der kan udfoldes for